



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 266/2022
01.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у поступку извршног повериоца Компаније „Дунав осигурање“ АДО Београд, чији је пуномоћник Немања Берић, адвокат из ... против извршног дужника АА из ..., ради наплате потраживања, одлучујући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Лозници и Првог основног суда у Београду, на седници одржаној 01.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, месно је надлежан Основни суд у Лозници.

Образложење

Решењем о извршењу Основног суда у Лозници Иив 13/21 од 01.02.2021. године, на предлог извршног повериоца, против извршног дужника одређено је извршење на основу веродостојне исправе менице, ради наплате новчаног потраживања са припадајућом каматом на целокупној имовини извршног дужника.

Против наведеног решења извршни дужник је изјавио приговор наводећи да оспорава решење јер је дуг по наведеном основу уплаћен у целости о чему су као доказ достављени изводи банке.

Основни суд у Лозници је решењем Ипв.Ив 18/21 од 26.11.2021. године усвојио приговор извршног дужника изјављеног против решења Основног суда у Лозници Иив 13/21 од 01.02.2021. године, одредио да ће се извршни поступак наставити као парнични поступак поводом приговора против платног налога, одредио застој извршног поступка у предмету Основног суда у Лозници Иив 13/21 и предмету Иив 33/21 који се води код јавног извршитеља Мирка Ратковића из Шапца до правноснажног окончања парничног поступка и одлучио да се по правноснажности решења поступак настави пред Првим основним судом у Београду.

Први основни суд у Београду није прихватио месну надлежност и предмет је уз пропратни акт П 1837/22 од 31.03.2022. године, доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116/08 са изменама и допунама) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 18/20), у вези члана 39. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени

гласник РС“, број 106/15), Врховни касациони суд је утврдио да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Лозници.

Одредбом члана 7. Закона о извршењу и обезбеђењу прописано је да је за одлучивање о предлогу за извршење или обезбеђење опште месно надлежан суд на чијем подручју извршни дужник има пребивалиште или боравиште, односно седиште, а чланом 39. истог Закона предвиђено је да се у извршном поступку и поступку обезбеђења сходно примењује закон којим се уређује парнични поступак.

Применом члана 19. ЗПП, суд ће по службеној дужности да се огласи месно ненадлежним ако постоји искључива месна надлежност неког другог суда, најкасније у року од осам дана од дана пријема одговора на тужбу, а ако за спор није искључиво месно надлежан неки други суд, решење о месној ненадлежности суд може донети само поводом приговора туженог у одговору на тужбу, а ако се тужба не доставља на одговор, по приговору туженог истакнутог најкасније на припремном рочишту, односно на првом рочишту за главну расправу, ако припремно рочиште није одржано, и то до упуштања туженог у расправљање о главној ствари.

Одредбом члана 65. став 1. ЗПП прописано је да ако законом није одређена искључива месна надлежност неког суда странке се могу споразумети да им у првом степену суди суд који није месно надлежан под условом да је тај суд стварно надлежан, док према ставу 3. истог члана споразум из става 1. и 2. овог члана производи правно дејство само ако је састављено у писаном облику и ако се односи на одређени спор или више спорава који сви проистичу из одређеног правног односа. Ставом 4. истог члана прописано је да исправу о споразуму уговорене месне надлежности тужилац мора да приложи уз тужбу, а тужени уз приговор ненадлежности.

Имајући у виду да се у конкретном случају не ради о поступку за који је предвиђена искључива месна надлежност неког суда, да је месна надлежност Основног суда у Лозници заснована подношењем предлога за извршење том суду и поступањем тог суда по предлогу, то се тај суд није могао огласити месно ненадлежним по службеној дужности, односно без изјављеног приговора од стране извршног дужника јер је извршни дужник само спорио основаност решења о извршењу, није истицао приговор месне ненадлежности тог суда. Такође извршни дужник у приговору и извршни поверилац у поднетом предлогу се нису позивали на уговорену надлежност (извршни поверилац у предлогу за извршење није ставио предлог да у случају приговора суди други месно надлежан суд са позивом на уговорену надлежност, већ се неблаговремено у поднеску од 31.05.2021. године којим се изјаснио на приговор извршног дужника, позвао на уговорену надлежност) то Основни суд у Лозници није могао без приговора извршног дужника у смислу члана 19. став 3. ЗПП и на основу неблаговременог позивања на уговорену надлежност од стране извршног повериоца предмет да достави на надлежности Првом основном суду у Београду.

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић